

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ, ਜੇ, ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ

ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 69

11 ਜਨਵਰੀ 1968 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, 4 ਅਤੇ 11— ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ—ਅਪੀਲ—ਪੈਡੋਸੀ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ—ਅਪੀਲ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ- ਹਾਲਾਤ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—ਫਰਮਾਨ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ—ਕੀ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਮੀ—ਦਾ ਮਤਲਬ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਲੰਬਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੀ ਛੋਟ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ:-

- (a) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ;
- (i) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਬਣਨਾ;
- (ii) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ; ਅਤੇ

- (iii) ਜਦੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੇ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਭਾਵ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ;
- (b) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਗੱਦੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 24 ਫਰਵਰੀ 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਬਹਿਸ਼ੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1955, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

ਜੀਪੀ ਜੈਨ, ਏਐਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਜੀਸੀ ਗਰਗ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ।

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਡਿਵਿਜ਼ਨਲ ਬੈਚ ਦਾ ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ "ਕੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ 'ਤੇ (ਇੱਕ ਭੈਣ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਡਿਵੈਡੈਂਟ-ਜਮਾਨਤੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਇੱਕ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ" ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਦੇ ਓਡਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ . ਫਰਵਰੀ 24, 1960, ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਇਦਾਦ) ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਗੌਦਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ) ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ, ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੌਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਤੀ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (1967 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 68 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 65 ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (1957 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 68 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 64, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 40, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਦੇ 64 ਜਾਬਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 7 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੌਰਾਨ, ਬੰਤੀ ਦੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਕ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ 10 ਫਰਵਰੀ 1954 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ (64 ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ) ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1186/1296 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਜਾਲਮਾਂ, ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ 60/1296 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਡੋਨੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਜੋ 1957 ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, ਨੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਖਰੀ ਪੁਰਜ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ

30 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਪਰ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 5 ਨਵੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਵਾਲਾ।

ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ

ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਦਈ ਨੇ 15 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 69 ਆਫ 1957 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਪੁੱਤਰ ਸ. ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 40 (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 41) ਦੀ 1960 ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੋਲਾਈ ਮਲਿਕੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਪਟਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ:-

“ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 89.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 49.

ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਡੋਲਾਈ ਮਲਿਕੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਪਟਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ। . ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ - ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੌਣ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕਿਵੇਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁੱਕ ਗਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਡੀ ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ 11 ਦਸੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਅਨੁਸਾਰ

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 1186 ਵਾਂ/1296 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੀਟ ਅਤੇ ਬਾਉਂਡ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਢੁਕਵਾਂ ਤੱਥ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰੇਮ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਦੋ) ਮੁਦਈ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 64 ਕੋਲਟਰਲ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 65 ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਡੋਨੇ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 66 ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦਾ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਬੰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 66 ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 65 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਟੀ ਲਗਭਗ 12-13 ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਜੱਦੀ ਹਿੱਸੇ 1296 ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਤੋਂ 7, 9 ਤੋਂ 11, 13 ਤੋਂ 17, 19 ਤੋਂ 47, ਅਤੇ 49 ਤੋਂ 59 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 1280 (ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ 1186 ਲਿਖਿਆ) ਦੱਸਿਆ। ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 8, 12, 18, 48, 60 ਤੋਂ 65 ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 110 ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 66 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ 110 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ 110 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 8, 2'4/1296 ਵਾਂ ਸ਼ੇਅਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 12, 36/1296 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 18, 3/1296 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 48, 9/1296 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 60 ਤੋਂ 661, /1296 ਵਾਂ ਸ਼ੇਅਰ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 63, 12/1296 ਵਾਂ ਸ਼ੇਅਰ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 65(64), 3/1296 ਵਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 65 3/1296 ਵਾਂ ਸ਼ੇਅਰ।"

ਮੁਦਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1394/1 (0-6), 1394 (0-18), 1395 (1-16), 1391 (8-0) ਵਾਲੀ 31 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।) 1392 (8-0), 1393 (6-8), 1400 (1-8), 1396 (1-2), 1397 (0-18), 1399 (1-8), ਅਤੇ 1398 (1-8) ਸਾਲ 1951-52 ਲਈ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 231, 235, 271, 272 ਤੋਂ 297 ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 412, 398, 449 ਅਤੇ 470 ਤੋਂ 475 ਖਤੌਨੀ ਪੈਮਾਸ਼ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਗੌਦਪੁਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ, ਮਹਿਲ ਰੇਡ, ਪੀ.ਐਸ. ਯੋਜਨਾ

ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2, ਗੋਦਪੁਰ, PS ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, 60 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ 9 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 13 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7, 9 ਤੋਂ 11, 13 ਤੋਂ 17, 19 ਤੋਂ 47 ਅਤੇ 49 ਤੋਂ 59 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਬਦਲਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੂਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।, ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 66 ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2' ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਯੋਗ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ. ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਮਾਨਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਾਸ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਵੀ ਲਈਏ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 41 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਵਾਰਸ ਸਨ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕੋਲਟਰਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਨਕ ਫਰਮਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ "ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1955, ਸ਼੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਜੈਨ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਅਪੀਲ

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਅਧੀਨ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

31 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1394/1/6-ਮਿਲੀ, 1394/18 ਮਿਸ, 1395/1 ਕੇ 1 16 ਮਿਸ, 1391/8 ਕਿੱਲ, 1392/8 ਕਿੱਲ, 1392/8 ਕਿੱਲ, 13983 Mis, 1400/1 K1 8 Mis, 1396/1 K1 2 Mis, 1397/18 Mis, 1399/1 K1 8 Mis, 1398/1 K1 8 Mis, ਖੇਵਟ ਨੰ. 231, 235, 271, 292, 292 ਤੋਂ ਖਤਾ 279 ਨੰ. 412, 398, 449, 470 ਤੋਂ 475 ਨੰਬਰ 1951-52 ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੋਦਪੁਰ, ਥਾਣਾ ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੇ ਖਤੋਣੀ ਪੈਮਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ।

ਗੋਦਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ

ਥਾਣਾ ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ (1) ਯੋਜਨਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਪੂਰਬ: ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਫਕੀਰ ਸਿੰਘ ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਘਰ, ਪੱਛਮ: ਹੁਸਨ ਲਾਈ ਦਾ ਘਰ, ਉੱਤਰ: ਗਲੀ ਗਲੀ, ਦੱਖਣੀ ਪਾਸਾ (ਗੱਲੀ) ਅਤੇ ਪਲਾਨ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣੀ ਪਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸਫਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਖੰਨਾ, ਜੇ.) ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਸਮਾ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੇਕੂ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੇਕੂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ (ਬੱਚਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6) ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਨ।

(3) 1959 ਦੇ ਆਰਐਸਏ 191 ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 3/11 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ 12 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ 8/ਲੱਖਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਟੇਕੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 3/11t I h ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। , ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਕੈਸ਼ਨ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਿਗਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

“ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ:: ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਬਨਾਮ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ (ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਇਕੋ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦਰਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਮਾ ਨੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੇਕੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ 3/11 ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ILR (1929) 10 ਲਾਹੌਰ 7=AIR 1928 ਲਾਹੌਰ 573।

(5) AIR 1955 Pt. 225.

ਨੋਟਿਸ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9, 1962, ਜ਼ਿਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ, 1963 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ (ਦੀਵਾਨੀ) ਨੰ: 124 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 3/11 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਉੱਤੇ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ. ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ,

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਫਾਲਸ਼ਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ (ਦੂਜੇ ਦੋ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 8 ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 5 ਅਤੇ 8) ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੱਛਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 5 ਅਤੇ 8 ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। . ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।

(6) 1966 PLR 626.

ਅਪੀਲ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. (ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ) ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੁਦਈ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੀਰੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਾਥੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੋਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਨ। ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 8, ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਲਾਟਿਫ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੜਾਕੂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਵੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ, ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਰਾਮ ਦੱਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਲਾਭੂ ਦੀ ਕੁਝ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਵਾ ਪਤਨੀ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਰਾਧੀ। ਰਾਧੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਰਾਮ ਦੱਤਾ ਦੇ ਚਾਚਾ ਜੀਵਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋ ਪੋਤਰਿਆਂ ਨੇ ਲਾਭੂ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਲਾਭੂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਰਦਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਲਾਭੂ ਦੇ ਭਰਾ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਅਤੇ, ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਜੇ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀਵਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਹੱਕਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -ਲਭੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਜੀਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ) ਇਕੱਲੇ। ਦੂਜੇ ਮੁਦਈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਜੀਵਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ) ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੌਕੇ ਏ

(7) 1956 ਦੇ CA 344 ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ

Swaran Singh, etc. t>. Ramditta ,etc. (Narula, J.)

ਸੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਸੀ, ਸਮੁੱਚੀ ਅਪੀਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। (ਸੁਪਰਾ) (1) ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

“ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾ ਵੰਡੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੁਬਾਰਡੀ ਨੈਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ: ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

Swaran Singh, etc. v. Ramditta, etc. (Naru I la, J.)

ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। .

ਜੀਓਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੰਗਡੇ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) (4), ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਨੂੰ ਨਾਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਏ ਅੜਿੱਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

- (I) ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ;
- (II) ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੀ ਛੋਟ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (III) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(8) 1963 PLR 449

- (IV) ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗੀ: -
 - (a) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ:
 - (i) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ

- ਜੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਬਣਨਾ;
- (ii) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (iii) ਜਦੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;
- (b) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (V) ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪੱਖ;

Swaran Singh, etc. v. Ramditta, etc. (Narula} j.)

(VI) ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਕਿ *ਨਾਥ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 5 ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਯ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ* ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਈ ਜੇ.ਜੇ.) ਨੇ *ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ* (10) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ *ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ *ਕੇਸ iii ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕੇਸ* ਅਤੇ *ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1963 SC 553.

(10) ਏਆਈਆਰ 1966 ਪੰਜਾਬ 312.

ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ 66 ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।

i

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਦੁਆ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਈ ਜੇਜੇ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਮਾਮਲਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੇ ਘਟਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ (ਦੁਆ ਜੇ.) ਜਿਸ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਟਾਰਜ (ਸੁਪਰਾ) (11) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ) ਵਿੱਚ ਓਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਗੁਰ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (12),

(11) 1964 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 763

(12) 1965 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 634.

ਰਜ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਓਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝਾ ਸੀ।

ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਖਿਆ IV (ਬੀ) V ਅਤੇ VI ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ) ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇੱਕ ਜਮਾਨਤ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਵਾਬ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ.

ਐਮ ਏਚ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ

ਰਜਪਾਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 95

27 ਮਾਰਚ, 1968

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ (1966)- ਵੋਲ. 1 ਭਾਗ D(ii), ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(A)- ਉਮੀਦਵਾਰ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ" ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ — ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ — ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ — ਕੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ — "ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ "ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ" - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ।